

Sygn. akt IV RC 211/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Gdańsk, dnia 19 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Ewelina Pieszczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. R.

przeciwko J. F.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 4 lipca 2013 roku wdanego w sprawie o sygn. akt V R Nsm 532/12, mocą którego M. R. (dawnie K.) została zobowiązana zapłacić na rzecz J. F. kwotę 4000 zł (cztery tysiące złotych) z tytułu nie wykonywania obowiązków wynikających z postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 23 marca 2012 roku w sprawie V R Nsm 336/11 regulującego kontakty J. F. z małoletnim A. F. oraz została zobowiązana do zapłaty na rzecz J. F. kwoty 164,16 zł (sto sześćdziesiąt cztery złote, szesnaście groszy) tytułem zwrotu wydatków - w kwocie 3626,74 zł (trzy tysiące sześćset dwadzieścia sześć złotych, siedemdziesiąt cztery grosze) - od dnia 2 grudnia 2015 roku,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego J. F. na rzecz powódki M. R. kwotę 1426 zł (tysiąc czterysta dwadzieścia sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt ***IV RC 211/16***

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 grudnia 2015 roku powódka M. R., wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 3 lipca 2013 roku sygn. akt V RNsm 532/12, stanowiącego tytuł wykonawczy – zasądzonego od M. K. (obecnie R.) na rzecz J. F. kwotę 4.000 zł z tytułu niewykonywanych obowiązków wynikających z postanowienia regulującego kontakty J. F. z małoletnim A. F. oraz kwotę 164,16 zł z tytułu zwrotu poniesionych wydatków.

W uzasadnieniu wskazano, że postanowieniem z dnia 3 lipca 2013 roku sygn. akt V Nsm 532/12 Sąd zasądził od M. K. (obecnie: R.) na rzecz J. F. kwotę 4.000 zł z tytułu niewykonywania obowiązków wynikającym z postanowienia regulującego kontakty J. F. z małoletnim A. F. oraz kwotę 164,16 zł z tytułu zwrotu poniesionych wydatków. Pismem z dnia 11 lutego 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie J. Ś. zajął przedmiotowe wierzytelności w sprawie egzekucyjnej KMP 31/13 prowadzonej przeciwko J. F. na wniosek małoletniego A. F.. Realizując dokonane zajęcia, M. R. wpłaciła w dniu 12 sierpnia 2015 roku w kancelarii komornika J. Ś. kwotę 4.165 zł.

J. F. został poinformowany o powyższej wpłacie pismem pełnomocnika M. R. w dniu 23 sierpnia 2015 roku. W związku z dalszymi nieporozumieniami w sprawach rodzinnych J. F. zaczął grozić skierowaniem postanowienia z 3 lipca 2013 roku do egzekucji. Z przedstawionych faktów wynika, że powódka spełniła świadczenie wynikające z owego tytułu wykonawczego i zwolniła się ze zobowiązania, uiszczając kwotę zajętej wierzytelności do rąk komornika, który ją zajął.

(**pozew** : k. 10-12)

Pozwany J. F. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że powódka nie wpłaciła bezpośrednio do swojego wierzyciela żadnej kwoty wynikającej ze wskazanego tytułu wykonawczego.

(**odpowiedź na pozew** : k. 33-35)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2013 roku sygn. akt V RNsm 532/12 Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku zasądził od M. K. (obecnie R.) na rzecz J. F. kwotę 4.000 zł z tytułu niewykonywania obowiązków wynikających z postanowienia regulującego kontakty J. F. z małoletnim A. F. oraz kwotę 164,16 zł z tytułu zwrotu poniesionych wydatków.

Z wniosku małoletniego A. F. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie J. Ś. prowadzi postępowanie egzekucyjne o sygn. akt KMP 31/13 przeciwko J. F. celem wyegzekwowania należności alimentacyjnej.

Pismem z dnia 3 stycznia 2014 roku małoletni A. F. reprezentowany przez matkę, zastępowany w tym postępowaniu egzekucyjnym przez pełnomocnika profesjonalnego, złożył wniosek o zajęcie wierzytelności J. F. względem M. K. (obecnie: R.) o zapłatę kwoty 4164,16 zł wynikającej z postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 3 lipca 2013 roku sygn. akt V RNsm 532/12 sprostowanego postanowieniem tegoż Sądu z dnia 24 lipca 2013 roku sygn. akt V RNsm 532/12. (k. 23 akt KMP 31/13)

Pismem z dnia 11 lutego 2014 roku Komornik Sądowy zajął przedmiotową wierzytelność. (k. 31 akt KMP 31/13).

O przedmiotowym zajęciu zawiadomieni zostali M. R., jako przedstawiciel ustawowy małoletniego, pełnomocnik profesjonalny małoletniego oraz J. F.. Ze zwrotnych poświadczeń odbioru wynika, że strony osobiście odebrały korespondencję. (k. 31v. akt KMP 31/13).

W dniu 12 sierpnia 2015 roku M. R. uiszczała kwotę 4.165,00 zł na poczet postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie J. Ś. sygn. akt KMP 31/13, wskazując, że stanowi ona zajęta w dniu 11 lutego 2014 roku wierzytelność przysługującą J. F. od M. K. (obecnie: R.) na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 3 lipca 2013 roku sygn. akt V RNsm 532/12 sprostowanego postanowieniem tegoż Sądu z dnia 24 lipca 2013 roku sygn. akt V RNsm 532/12.

Z tej kwoty na konto małoletniego A. F. została przekazana przez komornika kwota 3.626,74 zł, a pozostała kwota została zaliczona na poczet kosztów postępowania egzekucyjnego.

J. F. złożył skargę na czynność komornika polegającą na dokonaniu zajęcia wierzytelności w dniu 11 lutego 2014 roku. Przedmiotowa skarga została oddalona przez Sąd Rejonowy w Wejherowie.

W dniu 7 października 2016 roku J. F. w Sądzie Rejonowym w Wejherowie złożył skargę na bezczynność komornika w sprawie Kmp 31/13, a w dniu 22 listopada 2016 roku złożył skargę na czynność komornika w sprawie Kmp 31/13. W skargach tych zarzucił nieprawidłowe działania komornika związane z rozliczeniem kosztów postępowania oraz sposobu zaliczaniu wpłat J. F. na poczet długu wobec do syna.

(**dowód** : zeznania powódki M. R.: k. 142; zeznania pozwanego J. F.: k. 142-143; okoliczności bezsporne, ponadto dowód: odpis postanowienia: k. 14, 15, 79, 83, 84-85, 86-87; zajęcie wierzytelności: k. 17, 89; pokwitowanie: k. 19;

odpis wyroku: k. 78, 80-81, 82; wniosek o zajęcie wierzytelności: k. 88; zpo: k. 90, 91, 92; skarga: k. 116-121, 136-139; zaświadczenie: k. 123-124)

Z wniosku J. F. z dnia 21 listopada 2015 roku Komornik Sadowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku H. G. wszczęła egzekucję przeciwko M. R., na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 3 lipca 2013 roku sygn. akt V RNsm 532/12 sprostowanego postanowieniem tegoż Sądu z dnia 24 lipca 2013 roku sygn. akt V RNsm 532/12 stanowiącego tytuł wykonawczy, o kwotę 4.164,16 zł. Postępowanie jest prowadzone pod sygn. Km 4494/15.

(**dowód** : akta sprawy Km 4494/15 – wniosek o wszczęcie: k. 1, zawiadomienie o wszczęciu: k. 26)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione do tego organy, w sposób przepisany prawem. Sąd dał również wiarę dokumentom prywatnym, gdyż żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności.

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki M. R. oraz pozwanego J. F. w zakresie, w jakim były one spójne, logiczne i znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd nie brał pod uwagę łączących strony pozostałych zobowiązań finansowych, albowiem – w ocenie Sądu – nie miały one znaczenia dla orzekania w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu pozew M. R. zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt. 1 k.p.c. Dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Na podstawie regulacji materialnoprawnych w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie) oraz niezależne od woli stron (m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada).

Zgodnie natomiast z art. 896 § 1 k.p.c. Do egzekucji z wierzytelności komornik przystępuje przez jej zajęcie. W celu zajęcia komornik:

- 1) zawiadomi dłużnika, że nie wolno mu odbierać żadnego świadczenia ani rozporządzać zajętą wierzytelnością i ustanowionym dla niej zabezpieczeniem;
- 2) wezwie dłużnika wierzytelności, aby należnego od niego świadczenia nie uiszczal dłużnikowi, lecz złożył je komornikowi lub na rachunek depozytowy Ministra Finansów.

Wskazać więc należy, że powódka, wykazała, że doszło do częściowego spełnienia świadczenia, którego egzekucji domaga się pozwany J. F.. Wskazać co prawda należy, że przedmiotowe świadczenie nie zostało spełnione do rąk pozwanego, a na konto Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie J. Ś. sygn. akt KMP 31/13. Niemniej jednak podkreślić należy, że takie postępowanie powódki było – w świetle obowiązującego prawa – konieczne i jest ono w pełni zgodne z przepisami prawa. Podkreślić bowiem należy, że przedmiotowa wierzytelność, której wyegzekwowania domaga się pozwany została zajęta na poczet postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie J. Ś. sygn. akt KMP 31/13. Zgodnie ze wskazanymi

wyżej przepisami powódka nie mogła uiścić tego świadczenia pozwanemu, a pozwanemu nie wolno było odebrać go od powódki.

Niemniej jednak, mimo iż świadczenie zostało spełnione nie do rąk pozwanego – w tym wypadku wierzyciela powódki – a na poczet egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie J. Ś. sygn. akt KMP 31/13, to z uwagi na fakt, iż przedmiotowa wierzytelność wcześniej została zajęta, powódka spełniła swoje świadczenie w sposób zgodny z przepisami prawa, a więc dalsze prowadzenie egzekucji jest w tych okolicznościach niedopuszczalne.

Wskazać jednak należy, że pomimo iż powódka uiściła na konto komornika kwotę 4.165 zł, to na konto małoletniego A. F. wpłynęła rzeczywiście kwota 3.626,74 zł, pozostała kwota została zaś zaliczona na poczet kosztów postępowania egzekucyjnego. W ocenie Sądu, zasadnym jest pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności jedynie do wysokości kwoty, która rzeczywiście wpłynęła na konto A. F. jako wierzyciela J. F., bowiem jedynie co do tej kwoty doszło do rzeczywistego zmniejszenia się długu J. F. w stosunku do syna. Tym samym, Sąd doszedł do przekonania, że jedynie w tej kwocie doszło do rzeczywistego zmniejszenia się wierzytelności przysługującej J. F. względem M. R., bowiem w wpłata M. R. w pozostałym zakresie nie wpłynęła na rzeczywiste stosunki majątkowe pomiędzy stronami. Nie sposób w tym miejscu nie wskazać także, że postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie J. Ś. o sygn. akt KMP 31/13 przeciwko J. F. jest w dalszym ciągu w toku, a więc ostateczne rozliczenie kosztów tego postępowania dopiero nastąpi i nie sposób w tym miejscu przewidzieć, kto obciążony zostanie kosztami tego postępowania. Sąd stoi więc na stanowisku, że niezasadnym byłoby pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości.

Mając na względzie powyższe rozważania, Sąd na mocy art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie I wyroku, oddalając na mocy art. 840 § 1 pkt 1 a contrario k.p.c. powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. oraz 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 j.t.) i obciążył pozwanego w całości kosztami, mając na uwadze fakt iż pozwany niemalże w całości przegrał proces zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.426 zł. Na tę kwotę złożyła się opłata sądowa od pozwu, koszty zastępstwa procesowego oraz opłata od udzielonego pełnomocnictwa.

W tym miejscu wskazać także należy, że w piśmie z dnia 6 grudnia 2016 roku pozwany J. F. wniósł o zawieszenie postępowania wskazując, że rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie zależy od wyników postępowania ze skargi dłużnika J. F. na bezczynność komornika z dnia 7 października 2016 roku (sygn. akt I 1 Co 3420/16) oraz ze skargi dłużnika J. F. na czynność komornika z dnia 22 listopada 2016 roku (I 1 Co 3851/16). Przyczyną złożenia skarg była konieczność zweryfikowania poprawności rozliczeń dokonywanych przez komornika w postępowaniu egzekucyjnym przeciwko J. F. pod sygn. akt Kmp 31/13. Ze względu na ilość wzajemnych roszczeń stron, zbadanie tego jest niezbędne do ustalenia czy w toku wieloletniej egzekucji Komornik dokonywał właściwych zgodnych z przepisami prawa zaliczeń wpłat dłużnika.

Na rozprawie w dniu 9 grudnia 2016 roku Sąd oddalił wniosek pozwanego o zawieszenie postępowania, a pełnomocnik pozwanego złożył odnośnie tego zastrzeżenie do protokołu na podstawie art. 162 k.p.c.

Zgodnie z art. Art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego.

Sąd odnotował, że aktualnie w toku są postępowania przed Sądem Rejonowym w Wejherowie ze skargi dłużnika J. F. na bezczynność komornika z dnia 7 października 2016 roku (sygn. akt I 1 Co 3420/16) oraz ze skargi dłużnika J. F. na czynność komornika z dnia 22 listopada 2016 roku (I 1 Co 3851/16). Niemniej jednak, w ocenie Sądu wynik przedmiotowych postępowań nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Sąd miał bowiem na uwadze, że na rozstrzygnięcie w niniejszym postępowaniu miało wpływ zajęcie wierzytelności, którego komornik dokonał w dniu 11 lutego 2014 roku w sprawie Kmp 31/13. Na przedmiotowe zajęcie J. F. złożył skargę, która została

oddalona postanowieniem Sądu Rejonowego w Wejherowie. Mając powyższe na uwadze, nie ulega wątpliwości Sąd orzekający w niniejszej sprawie, że zajęcie wierzytelności w dniu 11 lutego 2014 roku zostało dokonane w sposób zgodny z przepisami prawa, a rozstrzygnięcie w przedmiocie późniejszych skarg J. F. nie ma znaczenia dla orzekania w niniejszej sprawie.